

A SZOT állásfoglalása

(Folytatás az 1. oldalról.)

III.

vétele. A munkásosztályban évtizedek alatt felhalmozódott tapasztalatok igénylése, feltárása és hasznosítása minden üzemi, munkahelyi vezető elsőrendű kötelessége. Ennek feltétele, hogy a dolgozók ismerjék munkahelyük minden eredményét, gondját és baját, a gazdasági vezetés elképzeléseit és döntéseit. Így érvényesül közvetlenül a szocialista demokrácia, erősödik és továbbfejlődik a magyar munkásosztály vezető szerepe, roveszlik aktivitása és történelmi felelőssége.

A reform megvalósítása során erősíteni kell a tulajdonosi szemléletet, hogy minden dolgozó érezze személyes felelősségét: rajta is múlik nagy céljaink megvalósítása, módja van közreműködni a vállalat jelenének és jövőjének formálásában, és a szakszervezetek révén is részese a vezetésnek. A szakszervezetek segítsék elő, hogy a vezetők és dolgozók között erősödjék a szocialista rendszerre jellemző emberi, morális viszony; a megoldandó általános és munkafeladatokban, az emberekről való gondoskodásban olyan légkör alakuljon ki, amely minden becsületes emberben erősíti a ragaszkodást szocialista rendszerünkhöz.

c) Erősítsük a szakszervezetek érdekvédelmi tevékenységét. A közelmúltban elfogadott törvények, rendelkezések — mindenekelőtt az új Munka Törvénykönyve — alapján széles körű jogot és lehetőséget kaptunk érdekvédelmi tevékenységünk fejlesztésében, arra, hogy jobban betöltsük hivatásunkat a dolgozók élet- és munkakörülményeinek rendszeres javítása terén. A szakszervezetek rendelkezzenek a szükséges eszközökkel, hogy fellépjenek mindenfajta törvénytörő intézkedés, a szocialista társadalomtól idegen jelenségekkel szemben.

A Munka Törvénykönyve lehetővé teszi, hogy a szakszervezetek szükség esetén a vétőjog alkalmazásával is fellépjenek a káros intézkedések életbe léptetése ellen. A szakszervezetek e törvényben biztosított joguknál fogva megakadályozhatják a gazdasági vezetők olyan intézkedéseit, amelyek eltérnek a közös megállapodásoktól, törvénytörőek, illetve sértik a szocialista erkölcs normáit. Mindezzel is segítjük munkáshatalmunk, társadalmi rendünk alapvetését, hogy minden döntésnek osztálycélokat, a szocializmus erősítését kell szolgálnia.

A szakszervezetek helyeslik, hogy a párt és a kormány 1968-ra szolid és realitást tartalmazó javaslat elfogadására az országgyűlésnek. A jövő évi tervek is bizonyítják a gazdasági reformban rejlő lehetőségeket és kifejezik, hogy 1968-ban is következetesen érvényesülnek a nép-gazdaság fejlődésére, az élet-színvonal növelésére vonatkozó párt- és kormányhatározatok, realitást és helyes, hogy az ipari termelés 6—7 százalékos, a mezőgazdasági termelés 3—4 százalékos növekedését irányoztuk elő.

A szakszervezetek megelégedéssel állapítják meg, hogy a nemzeti jövedelem 5—6 százalékos, az egy főre jutó reáljövedelem 3—4 százalékos, az egy keresőre jutó reálbér 1,5—2 százalékos és a lakosság fogyasztásának 5—6 százalékos növekedése révén a párt célkitűzésének megfelelően az életszínvonal 1968-ban is tovább emelkedik. Az 1968-as tervben megfelelő eszközök állnak rendelkezésre a bérek emelésére, a szociális juttatások, a foglalkoztatás színvonalának fenntartására, sőt növelésére. Mindez kellő biztosíték annak, hogy az élet-színvonal növelésére irányuló célokat elérjük.

Ennek a törekvésnek nem mond ellent a termelői, illetve az ezzel összefüggő fogyasztói árrendszer módosítása, az áraknak az értékhez való közeledése.

A tervezett ártétekezéseket megfelelően, helyeseknek tartjuk. Egyes árak csökkennek, mások növekednek. Ez a rendezés nem felel az életszínvonal emelésében magunk elé állított cél elérését, ezért az ártétekezésekkel egyetértünk. A lakosság hatóságai, gazdaságpolitikai szabályozással és a piac eszközeivel a jövőben is fenntartja az árszínvonal alapvető stabilitását. A mi árrendszerünk szocialista árrendszer. Az alapvető fogyasztási és szolgáltatási árak messzemenően megfelelnek a dolgozó tömegek érdekeinek.

Az árszínvonal stabilitásáért azonban a központi szerveken túl a vállalatok vezetői és az üzemi kollektívák is felelősek. Az árszínvonal alakulása fontos tényezője az életszínvonalnak. Ezért a szakszervezetek segítik az árszínvonal ellenőrzését, határozottan fellépnek mindenféle minőséggrontással, indokolatlan áremeléssel szemben.

A szakszervezetek megelégedéssel állapítják meg, hogy

a napirendre kerülő intézkedések lehetővé teszik a dolgozók élet- és munkakörülményeinek további javulását. A szakszervezetek elengedhetetlenül fontosnak tartják, hogy a gazdaságirányítás reformjára vonatkozó elvek és határozatok a továbbiakban is következetesen érvényesüljenek. Kötelességünknek tartjuk, hogy fellépjenek minden olyan intézkedés ellen, amely veszélyeztetni a dolgozók életszínvonalának emelését.

Politikai eszközökkel gátat szabnak mindenfajta olyan törekvésnek, amely a köz rovására visszaélést jelentene a gazdasági vezetési lehetőségeivel és akár az egyéni, akár a vállalati érdeket az állami érdekek fölé helyezi. Figyelemmel kísérjük az új gazdaságirányítási rendszerből adódó rendeletek érvényre juttatásának tapasztalatait. Amennyiben a gyakorlatban kiderül, hogy egyes rendelkezések nem helyesek és nem segítik elő a cél megvalósítását, kezdeményezni fogjuk azok módosítását.

Szilárd meggyőződésünk, hogy a gazdaságirányítás új rendszerének kedvező és gyümölcsöző hatása fokozatosan érezhető lesz egész társadalmi és gazdasági életünkben. Ösztönző hatására meggyorsul a szocializmus teljes felépítésének üteme; hazánkban tovább szilárdul a munkáshatalom és annak gazdasági alapja, tovább javulnak dolgozó népünk élet- és munkakörülményei. Ez minden dolgozónak érdeke. Éppen ezért minden erőnkkel elősegítjük a gazdaságirányítás új rendszerének bevezetését, a gazdasági reform céljainak végrehajtását, az 1968. évi terv és harmadik ötéves tervünk sikeres teljesítését.

A magyar szakszervezetek felelősen érzik magukat a népünk, munkásosztályunk előtt álló feladatok megvalósításáért. Ez gazdasági és szervezeti erejüket, megnövekedett hatáskörüket fel fogják használni ennek érdekében. A szakszervezetek Országos tanácsa felhív minden dolgozót és szakszervezeti tisztségviselőt, hogy szívvel-lélekkel, tettekre készen támogassa a hazánk felvirágzását, dolgozó népünk szűkebb és jobb életét szolgáló nagy céljaink megvalósulását.

A testvérvárosi szerződés előkészítése

A drezdai tanácsi küldöttség látogatásai Szegeden

A Szegeden tartózkodó drezdai tanácsi küldöttség — Herbert Naubecker, a drezdai városi tanács pénzügyi osztályvezetője, Ingeborg Lotz, a tanács nemzetközi kapcsolatok osztályának vezetője, Helmut Neumann, a Német Szocialista Egységpárt Drezda városi bizottságának osztályvezetője tegnap, hétfőn reggel ellátogatott a Tömörkény gimnáziumba, majd felkereste a városi tanácsot hogy tárgyalásokat folytatasson a testvérvárosi kapcsolatok elmélyítéséről. A megbeszélésen jelen volt dr. Biczó György, a Szeged m. j. városi tanács vb-elnöke, Papp Gyula, a tanács vb-elnökhelyettese, dr. Csikós Ferenc, a tanács vb-titkára, dr. Varga János, az I. kerületi tanács vb-elnöke.

A megbeszélés eredményeképpen megállapodás született arról, hogy a Német

Demokratikus Köztársaság és a Magyar Népköztársaság között fennálló barátsági és kölcsönös segítségnyújtási szerződés alapján a két város hivatalossá teszi és kiszélesíti kapcsolatát. Ezért 1968 májusában Drezdában testvérvárosi szerződést írnak alá, melynek keretében ezután évről évre közös munkatervben biztosítják az együttműködést.

A drezdai delegációt tegnap délután a városi pártbizottságon fogadta Perjesi László, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára. Később ellátogattak a József Attila Tudományegyetemre, ahol dr. Márta Ferenc rektorral folytattak megbeszélést. Szeged NDK-beli testvérvárosának küldöttsége ma Budapestre utazik, s onnan tér vissza Drezdába.

Csamangó Lacika vendégei

Drezda testvérvárosi tanácsi delegációja vasárnap délután „nevelőszülői” kötelezettségének tett eleget Szegeden, a Szivárvány utca 22. számú ház 2-es épületében, a földszint 3-ban.

Csamangó Dezső és család-ját keresték fel — dr. Csikós Ferencnek, a Szeged m. j. városi tanács vb titkárának kíséretében —, illetve a 14 hónapos Csamangó Lacikát, aki tavaly október 7-én, az NDK fennállásának 17. évfordulóján született.

francia és magyar újszülött, aki aznap legelsőként született a világra.

Újabb ajándékok

A drezdai „vendég-szülők” ajándékkal megrakodva köszöntötték vasárnap délután Lacikát, aki nyomban megbarátkozott egy akkora dörnyögös macival, mint ő maga. Csamangók nagyobbik szeme fényre, a készenléti Évi le-főltöztette az anjándék Kati-babát. Híres drezdai épületeket hímezték arra az asztalterítőre, amit Lacika anyukája kapott. Az apa pedig egy Drezdát ismertető díszes albumnak örülhetett.

A sok vendég láttán sem feszélyezték magukat a gyermekek. A kisfiú, mint a többi járnitanuló „fiatalembert”, esett-kelt a szobában. A vendégek a gyermekek és szülei egészségére koccintottak. Érdeklődtek az apa munkája és tanulmányai iránt. Csamangó Dezső a Dél-alföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet technikus, most utolsó éves levelező hallgató az agrártudományi egyetemen. Disszertációját készíti. Felesége a Pannónia szőrmévalat bérlet-számolója. Három éves házasság. Lakásuk szépen, izléseken rendezett. Boldogságuk a két gyermekkel zavartalan, s maguk is fiatalok még.

Előkerült a családi album is. A vendégek érdeklődéssel lapozgattak. Herbert Naubecker, mint a küldöttség vezetője átadta a drezdai tanács és a város lakóinak üdvözlét.

Es meghívás az NDK-ba

— Szeretettel kísérjük figyelemmel Lacika fejlődését — mondotta —, aki most már a mi fiunk is. Amikor iskolába jár, bizonyára tanulni fogja a mi nyelvünket is és lesznek nálunk barátai, akik mint testvéreikkel leveleznek majd vele. Addig is azonban, ha drezdai küldöttség látogat Szegedre, Lacikát és szüleit mindig felkeresi. Most pedig városunk nevében meghívom Önöket a gyermekekkel együtt hazánkba, az NDK fennállásának 20. évfordulójára. Lacikához hasonlóan többi fiainkkal és azok szüleivel töltsék majd velünk az ünnepeket.

A szülők elfogadottságának pillanatát csak úgy koccintás oldhatta meg, amely egyben a meghívó elfogadásának öröme is jelentette.

— Lacika akkorára már kész fiatalembert, három éves lesz — mondotta dr. Csikós Ferenc. — Ez a látogatás is kétségtelenné tette, hogy Csamangók kisebbik gyermeke Szeged és Drezda testvérvárosi kapcsolatában a béke és boldogság, az örömteli élet képviselője is. Vagyis Csamangó Lacika olyan fia Szegednek, aki egy újabb nemzedék nevében csöpp jelképe a népek barátságának.

Lódi Ferenc

A jövő évi költségvetés tervezete a parlamenti bizottságok előtt

Megkezdődött az 1968. évi költségvetés tervezetének ágazatonkénti vitája az országgyűlés bizottságaiban. A tanácskozássorozatot hétfőn a Parlamentben a külügyi és a kereskedelmi bizottság ülése nyitotta meg.

A külügyi bizottság Komocsin Zoltán elnökletével ülésezett. Részt vett az ülésen Kállai Gyula, az országgyűlés elnöke, Péter János külügyminiszter, Bojti János és Erdélyi Károly külügyminiszter-helyettesek. A külügyi tárca 1968. évi költségvetésének tervezetét Bojti János ismertette.

Ezt követően megtárgyalta a bizottság a magyar-szovjet barátsági, együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási szerződés törvénybe iktatásáról szóló törvényjavaslatot.

A kereskedelmi bizottság a Gobelín-teremben ülésezett dr. Varga Jenő elnök-

letével. A tanácskozáson Sebes Sándor, a belkereskedelmi miniszter első helyettese, majd Bacsoni Jenő külkereskedelmi miniszter-helyettes ismertette a képviselőkkel a bel-, illetve a külkereskedelmi tárca 1968. évi költségvetésének tervezetét.

Ugyancsak meghallgatta és tudomásul vette a bizottság Csikós Nagy Bélának, az Anyag- és Árhivatal elnökének tájékoztatóját, hogyan alakul a fogyasztói árrendszer az új gazdasági mechanizmusban. Egyidejűleg tudomásul vette a SZÓVOSZ tájékoztatóját is, amely a szövetkezeti vendéglátás helyzetéről, feladatairól és fejlesztési céljairól készült. A bizottság úgy határozott, hogy a két tárca 1968. évi költségvetésének tervezetét elfogadja és az országgyűlésnek a legközelebbi ülésén a legközelebbi ülésén elfogadásra javasolja. (MTI)

Körbe-körbe olajkályhaügyben

Nincs olajkályha... Lásuk az illetékes nyilatkozatokat! Csüri István, a Belkereskedelmi Minisztérium Vas-műszaki főosztályának vezetője ezeket mondta:

— Az igények ugrásszerűen növekednek, a kereskedelem évek óta nem tudja ezeket kielégíteni. De hozzátehetem, eddig még sohasem a gyártó cég, a Mechanikai Művek hibájából. Hol fűtőolaj nem volt elegendő, s emiatt korlátozták a gyártást, hol meg a kályha előállításához szükséges fémlemez hiánya fékezte a termelést. Az idén az eredeti tervek szerint 35 ezer darab olajkályha került volna értékesítésre, s ezzel szemben a Mechanikai Művek jóvoltából mintegy 60 ezer korszerű olajfűtő berendezést értékesíthetünk. A Szekszárdi Vasipari Vállalat szintén gyárt olajkályhát kisebb mennyiségben, ott azonban baj van a minőséggel, s ezért nem készül el a kért darabszám.

Sátor János a Mechanikai Művek igazgatója ezeket mondja:

— Összesen 60 ezer darab olajkályhát készítünk az idén a különféle korszerű típusokból. Tavaly mindössze 25 ezer darabot gyártottunk, a termelés tehát egy esztendő alatt több mint megkétszereződött. Jövőre hasonló terveink vannak: az idei 60 ezer darabbal szemben 140—150 ezer darab olaj-

kályha gyártására készülünk fel. Szeretnénk végre folyamatosan kielégíteni a lakosság növekvő igényeit. Végigjártam az ország valamennyi nagykereskedelmi vállalatát, s partnereinket bátorítottam nagyobb rendelésekre. Eddig 120 ezer darab olajkályha szállítással kaptunk megbízást. Attól tartok, hogy a kereskedelem most is óvatossá a megrendeléssel, s ezért készültünk fel a 140—150 ezer darabra.

Vajon kapnak majd elég fűtőanyagot az olajkályhatalajdonosok? — ezt kérdeztük meg végezettől Bándi Józseftől, az Országos Kőolaj- és Földgázipari Tröszt gazdasági vezérigazgató helyettesétől.

— Jelenleg mintegy 150—160 ezer olajkályha működik az országban, akár ennek többszörösét is zavartalanul elláthatjuk megfelelő mennyiségű és minőségű fűtőanyaggal. Az olajkályhatalajdonosok lényegében olyan gázolajat vásárolnak, amilyent a mezőgazdasági erőgépek üzemeltetésére is használnak. Mivel a mezőgazdaság, mint főfogyasztó tavasszal nyáron és ősszel jelentkezik igényeivel, a lakosság téli szükségleteinek kielégítése gazdaságilag előnyös számunkra.

Egybehangzó tehát a kereskedelem és az ipar illetékes vezetőinek nyilatkozata: 1968-ban lesz elég olaj-

kályha és hozzávaló fűtőanyag.

K. J.

Villamosított vasúti pálya Záhonytól Hegyeshalomig

Nagyszerű ütemben halad a vasúti pálya villamosítása Nyíregyháza és Záhony között. A legfontosabb munkákkal már a héten elkészülnek és a dolgozók felajánlása nyomán a felsővezeték az eredeti december 31-i határidő helyett december 20-án feszültség alá helyezik. Az új villamos vonalon ezen a napon befut Záhonyba az első próbamozdony. A vonal hivatalos átadására előreláthatólag karácsony és újév között kerülhet sor.

A nagy munka elkészülte azt jelenti, hogy a két határállomás: a nyugati Hegyeshalom és a keleti Záhony között végig villamos vontatású szerelvények közlekednek majd. A teljes villamosított útvonal tehát: Budapest—Győr—Hegyeshalom, illetve Budapest—Miskolc—Nyíregyháza—Záhony.

Nincs hóakadály az országutakon

A KPM közúti főigazgatóján közölték, hogy — bár Békés és Hajdú-Bihar térségén kívül — országos a havazás, hétfőn estig sehol nem jelentettek akadályokat. Számolni kell azonban azzal, hogy keddre virradóra feltámadhat a szél és torlaszokat emel. Éppen ezért kedden reggel útnak indulás előtt a gépkocsive-

zetők érdeklődjenek a KPM útügyeletén az utak állapotáról.

A MÁV főmenetirányító szolgálatának tájékoztatása szerint az ország vasútvonalain a havazás nem okozott semmi fennakadást, komolyabb késések sem fordultak elő, a rendező-pályaudvarokon azonban lelassult a tehervonatok összeállítás.